

[Føged.]

et rimeligt udtryk for den enkelte borgers skatteydelse. Den lige nævnte publikation fra socialforskningsinstituttet er et tydeligt bevis herfor. Ifølge udskrivningsloven og kommuneskatteloven skulle skatteyderen med en bruttoindtægt på 6.960 kr. — det er det, der er angivet i denne publikation — betale 257 kr. i skat. I virkeligheden modtager vedkommende, regnet ud fra gennemsnittet, 3.801 kr. i stedet for. Af en bruttoindkomst på 12.520 kr. betaler skatteyderen under de samme vilkår 1.467 kr. i samtlige direkte skatter. I virkeligheden modtager vedkommende 2.591 kr. Ved en skattepligtig indkomst på 25.000 kr. — for at tage et tredje eksempel — betales der, stadig efter disse beregninger, 7.853 kr. i samlet skat, og ved en skattepligtig indkomst på 30.000 kr. betales der 12.057 kr. i samlet skat. Det vil sige, at ved springet fra 25.000 til 30.000 — kun 5.000 kr. — kræves der 4.184 kr. mere i skat. Det viser, hvilke skævheder der er, og hvordan nye overvejelser trænger sig på, således at vi kan få disse skævheder jævnet ud.

Mærkeligt nok indeholder den samme betænkning ingen beregninger ud over de 30.000 kr. skattepligtig indtægt. Det vil være rimeligt, om vi i udvalget får sådanne beregninger ført helt til tops for helt at overskue konsekvenserne af alle de sammenhængende faktorer. Udskrivningsloven er sådan set kun en petitesse. Det må være en samlet vurdering af tingene, vi skal have fat på.

Venstre finder i øvrigt, at sambeskatningsproblemet trænger sig på til ny løsning, og vi finder, at det kommer nær sin løsning, hvis den proportionale skala bliver ført højere op.

Finansministeren har været særdeles konsekvent ved fremlæggelsen af forslaget. Der er så godt som ikke ændringer deri, og også formueskatten er derfor urørt. Venstre har tidligere nævnt, og det vil jeg gerne gentage, at de første 200.000 kr. formue burde være fri for formuebeskatning. De nuværende regler med 90.000 kr. skattefri formue passer ikke mere. Den skatteyder, der får sin ejendom vurderet op ved en ejendomsvurdering, kan ikke se det rimelige i, at denne papirformue, som ikke kan og ikke skal gøres effektiv på nuværende tidspunkt, alligevel

udløser en formuebeskatning, og de, der ved almindelig opsparing undlader at bruge deres indtjente midler og i stedet foretager opsparing, kan endnu mindre forstå, at indkomstbeskattede penge efter foretagen opsparing på ny skal underkastes beskatning i form af formueskat.

Vi foreslår grænsen sat op til 200.000 kr. allerede nu før den ny vurdering i 1964, bl. a. fordi der er så mange omvurderinger, 116.000 alene i året 1962, og for at alle disse skatteydere ikke uretfærdigt og tidligere end andre skal være ramt af disse love. Disse omvurderede ejendomme er allerede hårdt nok ramt ved højere grundskyld og højere grundstigningsskyld forud for den ikke omvurderede naboejendom.

Vi tiltræder, at børnetilskuddene bevares i den nugældende størrelse.

Som sagt: venstre håber, at der kan gennemføres visse ændringer og ikke mindst sådanne ændringer, at forligets forhold mellem direkte og indirekte skatter ikke forrykkes.

Haunstrup Clemmensen: Da min partifælle det ærede medlem hr. Poul Møller er forhindret i at være til stede, skal jeg på det konservative folkepartis vegne gøre en række bemærkninger til det foreliggende lovforslag.

Ingen tør vel benægte, at vi alle har en pligt til at skabe et klima i dansk økonomi, der virkelig fremmer både arbejdslyst, produktionsforøgelse, investeringer og opsparing. Vi kan vel have lov til at sige det så stærkt, at skal vort velstandssamfund fortsat kunne udbygges og vor konkurrenceevne over for udlandet forbedres, er det simpelt hen en nødvendighed at sætte effektivt ind på disse områder, og jeg går ud fra, at der fra alle sider i salen er enighed om, at skattepolitikken udformning her er af indgribende betydning. Dertil kommer, at det høje ting har en helt selvfølgelig forpligtelse til at udforme lovene og da i ganske særlig grad vigtige og indgribende love så klart og overskueligt, at den enkelte borger har en mulighed for at indrette sine dispositioner efter klare regler. Også af denne grund må skattelovgivning i særlig grad komme i søgelyset, for ingen kan vel nægte, at vor skattelovgivning i høj grad trænger både til forenkling og til overskuelighed.